

Jacek Koj

Dzibice, st. 3, gm. Kroczyce, woj.
częstochofskie, AZP 91-53/12

Informator Archeologiczny : badania 29, 91

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Dzibice, st. 3
gm. Kroczyce, woj. często-
chowskie
AZP 91-53/12

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
 Oddział Wojewódzki w Częstochowie

Badania prowadził mgr Jacek Koj. Badania ratownicze, wstępny etap prac. Osada wczesnośredniowieczna.

Stanowisko zlokalizowane jest na plaży sztucznego zbiornika na rzece Białce, u podnóża Góry Słupsko w paśmie Skał Kroczyckich. Niszczone jest w wyniku działalności turystycznej, spiętrzenia wody w zbiorniku, eksploatacji dzikiej piaskowni.

Badaniami objęto wyrobiska dzikiej piaskowni w wyższej partii stoku doliny, na granicy obecnej plaży — jej części piaszczystej i trawiastej. W wyniku prac obejmujących oczyszczenie i zadokumentowanie profili wyrobisk oraz wykonanie trzech wykopów, w najbardziej zniszczonej części piaskowni ujawniono duże zniszczenia warstwy kulturowej i warstwy pierwotnego humusu. Oprócz zniszczeń wydobyciem piasku, w wyniku niwelacji przy budowie zbiornika w znacznej części „zdjęto” warstwę kulturową.

Materiał ceramiczny był znikomy. W wykopie II („wyspa” między wyrobiskami piasku) odsłonięto zarys obiektu, przy którym zachował się ślad dolka postłupowego. Obiekt miał szerokość ok. 2,4 m, długość jego nie jest możliwa do ustalenia (wkopy eksploatacyjne piaskowni). W odległości 3 m na południe od przypuszczalnego obiektu (po drugiej stronie wyrobiska) odkryto owalną jamę 0,9 x 1 m, zagłębioną 0,8 m od poziomu pierwotnego humusu. W wypełnisku jamy znajdowało się kilka drobnych fragm. ceramiki i kości zwierzęcych. Wykop III wykazał całkowite zniwelowanie warstwy kulturowej. Całość materiałów pozyskanych w trakcie badań datować można wstępnie na X-poł. XI w.

Na powierzchni stanowiska (do ok. 2,5 ha) ilość znajdowanej ceramiki jest większa niż w nikłej pozostałości warstwy kulturowej badanej jego części. Przy obniżonym lustrze wody, na piaszczystej plaży widoczne są kilkumetrowej średnicy zaciemnienia, ułożone półkolistie, wzdłuż dawnej krawędzi cypla nad rzeką Białką.

Stanowisko wchodzi zapewne w skład systemu osadniczego związanego z grodziskiem zlokalizowanym na szczycie Góry Słupsko. Wymaga badań ratowniczych, stacjonarnych.

Badania będą kontynuowane.

Garbów, st. 1, gm. loco, woj. lubelskie — patrz: okres nowożytny

Glisno, st. 27, gm. Sulęcín, woj. gorzowskie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

Głogów-Ostrów Tumski, st. 2,
kolegiata
gm. loco, woj. legnickie
AZP 68-19/2

Muzeum Archeologiczno-Historyczne
 w Głogowie

Badania prowadził prof. dr hab. Olgierd Czerner. Udział wzięli mgr mgr Zenon Hendel (kier. zespołu archeologicznego), Wacław Pogorzelski, Krzysztof Czapla, Piotr Gierczak oraz dr Czesław Lasota i mgr inż. Jerzy Burmista. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Legnicy. Fundamenty kościółka z XII w., gród wczesnośredniowieczny (schyłek X-XIII w.).

W 1995 r. przystąpiono na szeroką skalę do prac zabezpieczających mury kolegiaty w Głogowie. Przeprowadzono archeologiczno-architektoniczne badania w środku obiektu. Prace eksploracyjne zrealizowano w wykopie szerokopłaszczyznowym (nr VII) o powierzchni ok. 2,1 ara, usytuowanym w środkowej i wschodniej części nawy głównej kolegiaty.